

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Labyrinten

Citation: Baggesen, Jens: "Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig", i Baggesen, Jens: *Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig*, udg. af TORBEN BROSTRØM , Gyldendal, 1971), s. 283. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen06-shoot-idm139952568406320/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Labyrinten eller Reise gennem Tydskland, Schweitz og Frankrig

der. Nær havde jeg paa denne Spadseregang tabt igien alt, hvad jeg havde vundet paa den foregaaende. Til Lykke varte det ikke længe før disse sørgelige Gienstænde slap, og den deilige Vei med de romantiske Bierge paa venstre, og det frugtbare Rhinland paa høire Side udslettede deres Erindring. [...]

Forsmag paa Døden

Vi kjørte fra *Rastadt* strax efter Middag, langs med Biergene paa venstre Haand, over *Bühl*, *Ottersweier*, og *Saspach*, hvor *Turenne* faldt, til *Appelweier*. Paa vor hele Reise havde vi ikke haft en heedere Dag; den endte sig med den skønneste Aften. Denne Strækning af de Baadenske Lande henhører uden tvivl til den frugtbarste, cultiverteste, folkerigste og lykkeligste Deel af Tydskland. Overalt saae vi de umiskjendeligste Spor af Frihed, Oplysning, Velstand og Tilfredshed. Ingensteds havde vi fundet saa mange, saa muntre og levende, selskabelige og gjæstfrie Landfolk, som i de store velbyggede Landsbyer paa dette hele Strøg. Glade, syngende og dansende Bønderkarle og Bønderpiger, legende velskabte Børn omringede os overalt i et bestandigt Høstgilde. Bugnende Frugttræer, gyldne Agre, prægtige Skove, og usigelig friske Græsgange afvexlede med hinanden; Landet og Beboerne syntes at kappes om at muntre og oplive os – og det lykkedes dem. Jeg signede af fuldeste Hierte *Carl Friedrich*, og ved den naturligste Tankeforbinding *Ludvig Reventlow*. Gud! hvilken Lyksalighed er det mueligt at udbrede – Hvilke Paradiser staaer det i Fyrstens og Godseierens Magt at fremtrylle, naar de ville! For een Menneskealder siden var alt dette øde – i een eneste Menneskealder blev *Ørkenen* omskabt til en *Have*. Og hvorved? Ved *Frihed*, *Eiendom*, og *Underviisningsanstalter*! I denne Treenighed ligger hele Hemmeligheden af den *sande Statskunst*, den øverste, vigtigste, ædelste af alle Kunster. Af denne tredoppelte Kilde vælder udebliveligen og ustandseligen Folkeforædling, Folkevelstand og Folkelyksalighed. Men treenig, *uadskillelig treenig* maae den være. Frihed uden Eiendom er intet, Frihed og Eiendom uden Oplysning er intet *Gode*. Foreenede derimod udgiøre de *alt*.